

Tro om helikten:

De gamla trodde på helikten liksom
 sade sig från följande:

När det heliktade för sin och skogs
 och slag två rätta trästicker mat
 vandra, vilket ätastem av quisten
 uppkom liksom och beslyts län-
 la vald.

Åskdunder:

Det under som uppkom vid åska var
 Queda Tro som var ut och förde med
 sina becken, och hade stann till lara,
 var uppkom under och åskstuss.

Andra trodde även på det var Qued som
 kunde vanning till människorna och
 kunde med straff.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

1897-1898

1897-1898

1897-1898

1897-1898

1897-1898

4114

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Betydelser med åska:

När det åskade leiktida om våren,
eller medan det var vinter, då hade
man såd vänta en kall sommar.

Åska det rent för löntan, betydde det
så såd det blev en kall vinter.

När det var fyra åskor som gick ihop,
eller gick när det åskade i alla fy-
ra väderströcken, betydde detta såd det
kom såd lili krig och örlig, eller jord-
levningar. --

Man trodde även såd då det blev fyra
åskor för en gång då var det för vä-
rens sista tid" och så jorden skulle
frögås.

2
König
1700
1701
1702
1703
1704
1705
1706
1707
1708
1709
1710
1711
1712
1713
1714
1715
1716
1717
1718
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

Frisiktighet vid äskvänder:

När det äskande skulle man vara frisiktig och icke stå nära där det funns stål. Man fick inte ibland bära stål för sig.

Vad man ute fick man inte springa. Ty då kunde isken slå efter en.

Man fick inte sjunga, eller tala något tvetydigt tal om iskens orsak, eller titta i föreläret, ty isken var ett straff sändt av Gud för att straffa ogudaktiga. - - -

De gamla brukade alltid taga fram bibeln och läsa i denna, eller psalmboken, där de uppräktade psalmen 398 (Vår isken går) - vilken de läste högt och med eftertryck för de närvarande.

4114

Andra försiktiga betraktelser vid öska:

Om öskan var mycket stark, skul-
le man underfulla sig i Guds hand, ty
man visste inte vem Gud ville straffa.
Andra försiktiga betraktelser om att
stänga till alla dörrar i husen samt
alla fönster för att inte öskan skul-
le slå in, eller om det fanns något
något föremål som öskan kunde slå
efter.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

4114

0
Äskstjärnan, eller "Dönstjärnan"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

C. P. 8

Om någon lejer itijäl slagen av äs-
kan, trodde man sed han träffats av en
äskstjärna, eller som den kallades "Dönstjärnan".
Men trodde sed det var glödasta ste-
nar som kom från himmelen ned
till jorden när äskan slog ned, och
icke sed äskslagen härvade sig från
belikten.

Joh.
Färs hd
Kövestad 1934

uppt. Mattsberg
Kar. Anna Olsson 4114
eft hennes moder. f. 1832.

Om öskan slagit ned i teat eller för marken:

Om öskan slagit ned i ett teat så
kunde Qvist sökt sin stäffdom över
detta försmål. Detta teat kunde där-
för icke användas till något vikt
varen d. utan skulle det byggas
ned och lämnas upf. - - - -

Hade öskan slagit ned i marken
fick man inte odla för denna plats,
var samma orsak som härinnan om teat-
det. Man behövde ofta för en sådan
plats där öskan slagit ned vatten och
kross, för att denna plats, som Qvist
lät till sin stäffdom komma över icke
fick vidvaras.

4114

Benämningar för östra och västra:

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

Men kunde olika benämningar för östra:

Men kunde i äldre tider kalla västra

för "torden", "Basun", "den dömar".

~~Benämningar~~ Om västra kallas det, "den
ljumar": - - -

Korneliktorn:

De s.k. korneliktorna kände man
upplevom genom ved villen, eller stora
villstim, vände sig i sjön. (De villstim-
met vände leksidan i väder upplevos
ljusglimtar. Man kallade vädret det-
ta för "villglim" - eller "silla glim".

Om korneliktorn kände man ved rinner,
eller fjerris då kornet var moget upp-
stod detta ljusken, vilket kallades för "kornmoan"

4114

pk.
 Försänd. Föregående om
 halve Åberg
 1934.

Gäver till den döde:

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

8

Om någon dag och denna är särskild
 förtal regel, om det sådligt och
 låta detta följa med honom i tiden.
 ty annars besökande man och han kan
 igen för att säga efter detta. - - -
 Vika den lemnade man lägga be-
 vin och tabak till den som varit sär-
 skild glada vid annandag och av det-
 ta under livetiden, för att undvika
 för besök av gångarna.

Käse Färsö. alb. 48
Körestad. Fägelstiftet

4114

Mynt. Petrus O. Åberg
Ber av Anna Ceders moder
"Född 1832"

Apr. 1934
Kors där en man lemlit ilijälslagen:

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Vär en skogsäng i Nyving, Körestad-
boken blev en man ilijälslagen för
många år sedan:

Ortsbefolkning en som mätades ge den-
na väg förlor minne i skogen hade vid
något mystiskt för denna felats på den
felats där korsel var upprust till minne
er den omborne. Men trodde att det var
den ilijälslagen som här "gick igen".

För att skydda sig mot gengång även kor-
tade man kirster ut förlor församlingen
där korsel stod upprust. Det blev med
ännu laff en risking, vilken har legat
kors till minne även.

Kristad, M

4114

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

På "Blasius" dagen, den 3 februari:

På Blasius dagen den 3 februari, eller
som den också kallades "Sambelöl", skulle
man ta märke för bästa äs skörd.

På morgonen skulle man lägga ut ^{en} viska
halan för åkorn där den skulle kvarligga
till kväll sedan solen går ned.

Hade halan viskan flygit bort vid stället
ström omkring för åkorn betydde detta en
gott skörd till hösten, men hade den
stannat kvar skulle den tagas med hem,
ty då kom man ad betona den under
ärl, när dess kvarliggande betydde ad
det blev sämre skörd. | ^{1/2}

Skiv
Korn M
Kristad, Fogelström
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

Om stenkastning vis vädling, eller
om man lät bli att kasta:-----

Det troddes allmänt att då en person
omkommit genom vädning eller självmord,
fick inte själen ro, varför en sådan
person "gick igen" efter döden.

Är de sbl. vädningarna, där en person
lerqvists, som begår självmord - eller om-
kommit för annat sätt leuckade det spö-
ka, varför följeförsvandade genom att
kasta sten eller brista till falatran un-
nade den döde vis jorden och släppte ut
röka ut för honom. - -

Det var alltså det, som gick med att
maktlösa kasta till längen vis följeförsvandade,
ty då klar man sjuk.

Det berättas upp en riskög, uppkastat om
en gear, med föde sjukdom och åter: - -

Det var riskabelt att lämna upp en ris-
lög om detta med föde åter och sjuk-
dom. Men man var namma kanten jönnen.
Fågeltufta som nu hade varit om 100 år
gammal hade talat om för denna rages-
man att han varit med om att lämna
en riskög - men blev därefter lam i en
armen, vilket det laddes lämna sig ut
att han afredat den döda gear. - - -

Det ansågs om att man blev förfälig
med åter leda liv igenom om man gör-
de tvärbän för en sådan gear - eller lände
en riskög varför detta skulle förelämnas.

Grav till en "Sällspilling":

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Den frum som själs tagit sig av
Orga — eller som de kallades, en sällspil-
ling, fick icke begravas på kyrkogården
längs de andra gravarna, utan i någon
ställe vid kyrkomuren, därför att denna
icke fick begravas i något jord. —

Vid begravningen fick man inte bära
kistan genom kyrkogårdsgården eller
över de andra gravarna, utan måste man
lyfta kistan över kyrkomuren och
omedelbart sänka den i gravan.

Diätning mig frukon ej, icke ihällas
sig des skaffet till jorden som annars.